

Skatteministeriet

Notat

21. marts 2014
J.nr. 14-0233795

Selskab, Aktionær og
Erhverv
MAK

**Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets
Skatteudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens
sag C-657/13 VerderLabTec GmbH & Co. KG mod Fi-
nanzamt Hilden**

Indledning

Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål for at få klarlagt, hvorvidt nationale bestemmelser, som indebærer beskatning af urealiserede avancer ved et selskabets overførsel af rettigheder til selskabets udenlandske fast driftssted med mulighed for fordeling af beskatningen over fem eller ti år, er forenelige med etableringsfriheden efter artikel 49 TEUF.

Sagens faktiske omstændigheder

Sagen vedrører beskatning af det tyske kommanditselskab VerderLabTec GmbH & Co. KG, der skattemæssigt er hjemmehørende i Tyskland. Kommanditselskabet består af komplementaren VerderLabTecbeteiligungs GmbH, der ligeledes er skattemæssigt hjemmehørende i Tyskland, og to kommanditister, Tarco B.V. og Labo-Tech B.V., der begge har hjemsted i Nederlandene.

VerderLabTec GmbH & Co. KG varetog udelukkende forvaltning af egne patent-, varemærke- og mønsterbeskyttelsesrettigheder. I henhold til en indgået aftale overførte VerderLabTec GmbH & Co. KG disse rettigheder til selskabets faste driftssted i Nederlandene.

Efter de tyske regler sidestilles det forhold, at et aktiv udtages til ikke-erhvervsmæssige formål med en undtagelse fra eller en begrænsning af Tysklands beskatningsret, for så vidt angår fortjeneste ved overdragelse eller forbrug af et aktiv. En undtagelse fra eller en begrænsning af beskatningsretten, for så vidt angår fortjeneste ved afhændelse af et aktiv foreligger navnlig, når et aktiv, der hidtil har været henført til den skattepligtiges indenlandske driftssted, henføres til et udenlandsk driftssted.

Et aktiv omfattet af reglerne om beskatning ved udtagning til ikke-erhvervsmæssig formål anses for udtaget til handelsværdien. Der er adgang til at vælge beskatning af den opgjorte avance over en periode på fem eller ti år.

VerderLabTec GmbH & Co. KG er som følge af overførslen af patentrettigheder mv. til selskabets faste driftssted i Nederlandene blevet beskattet af de urealiserede kapitalgevinster (udtagningsavance) opgjort til markedsværdien på overførselstidspunktet. Beskatningen indtræder lineært over en periode på ti år.

Den forelæggende ret finder, at kriteriet efter de refererede tyske regler for, at der udløses exitbeskatning, er i strid med den fri etableringsret, idet tilknytningsmomentet for beskatning af urealiserede kapitalgevinster er overførsel af et aktiv til et udenlandsk driftssted, mens overførsel af samme aktiv til et andet indenlandsk driftssted inden for virksomheden ikke ville udløse beskatning. Den forelæggende ret finder endvidere med henvisning til Domstolens betragtninger i dom af 29. november 2011 i sag C-371/10 National Grid Indus BV, at det er uforholdsmæssigt, såfremt der opkræves skat af de urealiserede kapitalgevinster – uanset om den fordeles over fem eller ti år – inden gevinsterne er blevet konstateret.

Den danske regerings interesse i sagen

Regeringen afgiver indlæg i denne sag, idet Danmark har tilsvarende regler om, at et selskabs overførsel af aktiver til selskabets faste driftssted i udlandet, således at aktivet efter overførslen ikke længere er omfattet af dansk beskatningsret, sidestilles med et salg til handelsværdien på overførselstidspunktet. Som opfølgning på Domstolens dom af 18. juli 2013 i sag C-261/11, Kommissionen mod Danmark er de danske regler blevet justeret, idet der ved lov nr. 170 af 26. februar 2014 er indført en adgang for den skattepligtige til at vælge henstand med betaling af den opgjorte exitskat, idet exitskatten i så fald skal afdrages over en periode på maksimalt 7 år. Reglerne om adgang til henstand er trådt i kraft den 1. marts 2014.

Regeringen ønsker først og fremmest at få fastslået, at en regel om adgang til henstand med en opgjort exitskat, hvor der er knyttet et krav om afdragsvis betaling over en vis årrække, ikke strider mod EU-retten.

Regeringens synspunkter i sagen

Det er regeringens opfattelse, at artikel 49 TEUF om den fri etableringsret ikke er til hinder for regler, som medfører en exitbeskatning af urealiserede kapitalgevinster konstateret ved et selskabs overførsel af aktiver til selskabets faste driftssted i udlandet, hvor beskatningen sker lineært over en vis periode.

I indlægget vil regeringen indledningsvist redegøre for, at regler som de omhandlede ikke udgør en uforholdsmæssig restriktion for retten til fri etablering.

Der er tale om regler, der er egnet til at sikre opretholdelsen af fordelingen af beskatningskompetencen mellem de involverede medlemsstater. Endvidere indebærer reglerne en mulighed for at vælge mellem en øjeblikkelig betaling eller en udskudt betaling.

Domstolen har i en række afgørelser anerkendt, at hensynet til at sikre opretholdelsen af fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne er et tvingende alment hensyn, der kan begrunde en restriktion af de grundlæggende frihedsrettigheder. Dette er blandt andet fastslået i Domstolens dom af 29. november 2011 i sag C-371/10 National Grid Indus BV, præmis 45 og 46.

Domstolen har endvidere anerkendt, at uagtet at en øjeblikkelig opkrævning af den opgjorte exitskat på overførelstidspunktet må anses for at udgøre en uforholdsmæssig restriktion, så kan denne uforholdsmæssige restriktion imødegås ved at give valgmulighed mellem en øjeblikkelig betaling og en udskudt betaling. Dette er fastslået i Domstolens dom af 29. november 2011 i sag C-371/10 National Grid Indus BV, præmis 73.

Regeringen vil dernæst redegøre for, at medlemsstaterne må anses for at være tillagt et vist skøn med hensyn til fastlæggelse af kriterierne for, hvornår der skal ske betaling af den opgjorte exitskat, hvor der vælges en udskudt beskatning, herunder at der ikke kan anses for at være et krav om sondring mellem aktiver bestemt til videresalg og aktiver, der ikke er bestemt til videresalg. Der henvises til støtte for denne opfattelse til Domstolens dom af 18. juli 2013 i sag C-261/11, Kommissionen mod Danmark, præmis 37 og dom af 23. januar 2014 i sag C-164/12, DMC Beteiligungsgesellschaft mbH, præmis 53.